

PAPAGEIEN-PARK

Jardin des Plantes, Paris

Unter türkischen Linden, die blühen, an Rasenrändern,
in leise von ihrem Heimweh geschaukelten Ständern
atmen die Ara und wissen von ihren Ländern,
die sich, auch wenn sie nicht hinsehen, nicht verändern.

Fremd im beschäftigten Grünen wie eine Parade,
zieren sie sich und fühlen sich selber zu schade,
und mit den kostbaren Schnäbeln aus jaspis und jade
kauen sie Graues, verschleudern es, finden es fade.

Unten klauben die duffen Tauben, was sie nicht mögen,
während sich oben die höhnischen Vögel verbeugen
zwischen den beiden fast leeren vergeudeten Trögen.

Aber dann wiegen sie wieder und schlafen und äugen,
spielen mit dunkelen Zungen, die gerne lögen,
zerstreut an den Fußfesselringen. Warten auf Zeugen.

Rainer Maria Rilke

Uit: Der Neuen Gedichte anderer Teil (1908)
(Opgedragen aan Auguste Rodin)

“*dann wiegen sie wieder*”

PAPEGAAIENPARK

Jardin des Plantes, Parijs

Onder de bloeiende Turkse linden, aan de randen van het grasveld,
ademen de ara's zachtjes op hun door heimwee
schommelende staanders en herinneren zich hun landen
die zich niet veranderen, ook als zij er niet naar omkijken.

Vreemd in het bedrijvige groen, zoals bij een parade,
tooien zij zich en voelen zich verheven,
en met hun kostbare snavels uit jaspis en jade
kauwen ze iets grauws, verkwisten het, vinden het smakeloos.

Daaronder pikken de doffe duiven op, wat zij niet lekker vinden,
terwijl boven hen de honende vogels een buiging maken
tussen de twee bijna lege voerbakken waaraan zij zich te goed doen.

Maar dan wiegelen ze weer en dommelen en lonken,
spelen verstrooid, met donkere tongen, die graag zouden liegen,
met de ring die hen vastketent. Wachten op getuigen.

Rainer Maria Rilke

vertaald door Merle van Kemenade (20-09-2022)

“ara's herinneren zich hun landen”